
ÓVÁROSI REFORMÁTUSOK LAPJA

2024. február 25.

---

*„Miután pedig gyülekezetenként elöljárókat választottak nekik, böjtölve és imádkozva ajánlották őket az Úrnak, akiben hittek.”
(Apostolok cselekedetei 14:23/b.)*

TARTALOMJEGYZÉK

Köszöntő és gyülekezeti beszámoló	3-4
Beszámoló a Tatabányai Ökumenikus Női Imakör alkalmáról és egy ott elhangzott előadás jegyzete	5-7
Főgondnoki-gondnoki, valamint presbiteri-pótpresbiteri bemutatkozások	8-12
Bizonyságtétel és versek	13-14
Hirdetések	15

Köszöntő

Köszöntöm olvasóinkat! Ami gyülekezetünk dolgait illeti: a legmeghatározóbb eseménysorozat a január végi **ökumenikus imahét** volt, aminek a 23-i, keddi esti alkalmán nálunk volt a helyszín, a 25-i, csütörtöki alkalmon pedig az evangélikusok felújított templomában – illetve annak gyülekezeti termében – a mi gyülekezetünk volt a liturgia adója. Liturgiai szolgálatunkban énekkarunk énekelt, ígét olvasott és bizonyásgtétel is hangzott el. A hét alkalmain csodálatos volt hallgatni a tanításokat arról, hogy mit is jelent a nagy parancsolat: szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből-lelkedből-elmédből és erődből és szeresd felebarátodat, mint magad! És csodálatos volt együtt imádkozni, az énekekkel Istent dicsőíteni és a szeretetvendégségeken egymással ismerkedni.

A legfontosabb gyülekezeti esemény talán a **presbiterek** év eleji ünnepélyes **eskütetele** volt, amiben a következő 6 évre tettek fogadalmat, hogy az egyház szolgálatát akár a maguk egyéb dolgainál is előbbre helyezik. Az új presbitériumról bemutatkozó írások és hozzá mellékelt fényképek készültek, amiket ebben a lapszámunkban néhány oldallal arrébb lehet megtekinteni.

Egy másik fontos gyülekezeti esemény **orgonánk elektronikai felújítása** volt, ami még nem ért véget, de már most sokkal jobban szól az orgona.

Az új presbitérium maratoni gyűléseken birkózott meg a választói-névjegyzék készítéssel, a zárszámadással, a költségvetéssel, az új adattári jelentés elkészítésével (amit új számítógépes programra kellett átvinni), továbbá a missziói-terv készítésével, leltár-készítéssel, és mind ezek tetejébe már február 1-én egyházmegyei vizitáció is volt.

A presbitérium határozata alapján a 2024-es évben mindenképpen rendbe kell tenni a gyülekezet tulajdonába kerülő lakást (eddig 11 hónap telt el és sajnos még mindig nem történt meg a hagyatéki tárgyalás), amit elsőrenden **hittanoktatói lakásként** szeretnénk majd hasznosítani. Erre a felújításra másfél millió Ft-ot kívánunk szánni, és terv szerint téglajegyek árusításával segítenénk előteremteni a hozzá való szükséges pénzüsszeget.

Ami a gyülekezetünkön kívüli dolgokat illeti, pontosabban gyülekezetünk feletti, **közegyházi és egyházpolitikai eseményeket**: e sorok írása közben mondott le Balog Zoltán püspök, a Magyarországi Református Egyház zsinati elnöke. A logikai láncolatokban odáig jutni, hogy ő maga, vagy netán a református egyházvezetés, vagy maga a református egyház pedofil-támogató lenne: spekulatív. Ugyanakkor az igaz: már évek óta egyre több egyértelmű jele volt annak, hogy egyházunk és az állami politika összefonódása nem fog jóra vezetni. Ezt sokan sokféleképpen próbálták jelezni – mindeddig eredménytelenül. Most ebben a helyzetben, (ahol lassan már semmi sem arról szól, mint ami az eredeti helyzetből fakadt) különösen szükség van böjtre, imádságra, hogy megújuló egyházi vezetésünk és egyházunk a helyes irányba haladjon. Ha csak egymás hibáiból akarunk megélni, akkor ez a politikai helyzet egy olyan elmulasztott megújulási és tisztulási lehetőség lesz, ami után ki tudja, hogy mikor lesz a legközelebbi. Rámutathatunk ugyan némely egyházi személyre (nem csak püspökökre, hanem esperesekre, gondnokokra, és presbiterekre is), akik egyértelműen politikai megalkuvások árán értek el állami támogatást az elmúlt másfél évtizedben, de ez a bűnük nem menti fel a többi híveket, hogy eközben miért csökkent radikálisan a magukat reformátusnak vallók száma. (Bár csak ezért csökkent volna!) Negyed évszázad alatt másfél millióból csak 1 millió maradt!

Kormány-pályázatok által egyébként szinte minden parókia és templom megújulhatott, valamint számos egyházi intézmény jöhetett létre, vagy éppen stabilizálódhatott a működésében, és ez ellen soha semmilyen tiltakozás nem volt! A mi gyülekezetünkben sem.

Gyülekezetünket most elérte az az országos hullám, hogy a kialakult helyzet miatt vannak, aki hitvallásul kilépnek a református egyházból és a gyülekezetükből. Tőlünk is lépett ki a napokban egy hittestvérünk. A magam részéről azt gondolom, hogy amennyiben ettől ezek az egyházukban csalódott személyek hívőbbek lesznek, akkor jól döntöttek, ha viszont ettől csak más bűnéből megélő, ítélkező és kontroll nélküli lesz a hitük, vagyis Isten inntől végképp nem lesz más, mint a saját énjük meghosszabbítása, akkor ezt a kárhozatra teszik.

Jézustól azt tanultuk, hogy Isten országa nem szorul rá politikai támogatásra. Minél többet fogadunk el abból, annál lekötöttebbek leszünk, és a külső erősödés mellett belül egyre sebezhetőbbekké válunk. Most itt a lehetőség ebből a rossz irányból megtérni. Bűnvallással, böjttel, imádsággal, közös összefogással, és semmiképpen sem azzal az értelmezhetetlen önelégültséggel, hogy aki nem pedofil, az ettől rögtön úgy érezze, hogy ő mennyivel különb egyes hívőknél. Ennek a mostani egyháztörténeti eseménynek sokkal komolyabb teológiai üzenete kell, hogy legyen! Az, hogy az egyház megújulását csak akkor lehet némi külső segítség elfogadásával munkálni, ha eközben a belső megújulás teljes erővel folyik. Ez utóbbi az elmúlt években messze nem történt olyan lelkesedéssel, mint amilyen ügyesen és gyorsan feléltük az állami támogatásokat. A következmény utolért minket. Megalkuvó egyházi vezetésünket most utolérte a népharag. Ha a kritika onnan felülről lefelé ugyanilyen következetes marad, akkor ne felejtsük el: nekünk, egyszerű gyülekezeteknek, és gyülekezeti tagoknak ugyanúgy el kell számolnunk nem csak a népharag, hanem Isten előtt is, hogy mit tettünk és mit nem tettünk az elmúlt évtizedekben?! Isten irgalmazzon nekünk!

A címlapoldalon írt bibliai ige alapján idei nagybőjti időszakunkban tartsunk böjtöt egyházunk és gyülekezeteink vezetőiért és magunkért is!

Hamar László

Gyülekezeti beszámoló

Gyülekezeti presbiteri fogadalomtétel-re került sor január 14-én az istentiszteleten.

Ökumenikus imahét volt tartva január 22. hétfőtől 27. szombatig. Minden nap más templom, vagy imaház volt a helyszín, ott más gyülekezetből volt igehirdető és megint más gyülekezet szolgált liturgiával. Csodálatos épületi lehetőség volt.

Orgonánk elektronikai felújítási munkáinak első szakasza január utolsó hetén megtörtént, a második szakasz csak hetekkel később kezdődik el.

Köszönetet mondunk most is minden szolgálatért, amit a testvérek a templomkertben, vagy a templomban végeztek.

Hamar László

Egy éves a Tatabányai Ökumenikus Női Imaközösség

Február 10-én szombaton újabb összejövele volt az Ökumenikus Női Imaközösségnek. Délelőtt 10 órakor találkoztunk a Mátyás király úti Baptista Imaházban. Gyülekezetünkben hárman vettünk részt. Jó volt találkozni a más felekezetű nőkkel. A velük való beszélgetés által én mindig feltöltődök és hitemben is erősödök. Valószínűleg azért, mert hasonló az értékrendjük, és az ő életükben is központi helyen áll Jézus Krisztus. Ezt nemcsak mondják, tükröződik a személyiségükből.

Az alkalom témája: Nők a Bibliában. Ezen a napon 4 nő személye volt napirenden. Ilyen kérdések alapján dolgoztuk fel egy-egy bibliai nő életét. Ki volt? Milyen volt a jelleme? Milyen volt az élete? Mi volt a fontos számára? Milyen családi háttér állt mögötte? Mit tanulhatunk az életéből? Hárman készültünk fel, hogy néhány gondolattal bemutassuk az általunk kiválasztott nőt, majd elindítsuk a beszélgetést. Nagyon sok olyan dolgot fedeztünk fel a történetbeli asszonyokon keresztül, hogy tulajdonképpen mi is hasonlóak vagyunk hozzájuk viselkedésünkben a különböző helyzetekben. Ugyanúgy vannak jó és rossz tulajdonságaink nekünk is. Azonban a bibliai szereplők életéből okulhatunk és tanulhatunk.

A megkezdett témát folytatjuk. Ismét lesznek 2-3-an, akik készülnek. Ki számukra a Bibliából vett női példakép.

Az imádság sem maradt el. Mint mindig, imaközösségben imádkoztunk. Természetesen nemcsak lelki táplálékkal éltünk, hanem testivel is. Ebédidőben sok finom süteményt varázsoltak vendéglátóink az asztalra. Jól esett a kávé és a finom citromos tea is.

A következő alkalom Április 27. szombaton 10 órától a Kossuth utcai Pünkösdi gyülekezetben lesz. Szokás szerint süteményt viszünk, teát a házigazdák biztosítják - hőség esetén – „jeges teát!” 😊 Soli Deo Gloria!

Proklné Sömjén Mária

Türelem

Gal. 5, 22-23: „A lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szíveség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.”

Azt hiszem, sokan vagyunk, akik gyakran küzdünk ennek az erénynek a gyakorlásával. Nem könnyű. Hol sikerül, hol nem. Vannak persze alapvetően türelmes emberek, vannak folyton türelmetlenek, de talán a legtöbben egyszer ilyenek, máskor olyanok. Most egy olyan keresztény asszonynak az életét szeretném bemutatni „akiben (Isten) megteremtette a türelem gyümölcsét”. (Szent Ágoston: Vallomások)

Mónika

Született 331 vagy 332 (nem tisztázott) Tagastéban, egy észak-afrikai városban (kb. a mai Tunézia területén). Meghalt 387-ben 55 éves korában Ostriában, az ősi Róma kikötővárosában.

Mónika gyermekkorában először öreg szolgájuktól hallott először Istenről, tőle tanulta az Isten iránti szeretetet, az önmérsékletet és a mértéktartást. Majd hitre jutott és csatlakozott a keresztényekhez.

Fiatalon férjhez adták a pogány Patrícushoz, akit hűtlensége és dühkitörései ellenére türelemmel szeretett és végül megtérített. Férje, aki korán meghalt, halálos ágyán megkeresztelkedett.

Ezután Mónika 3 gyermekét özvegyen, egyedül nevelte fel.

Igyekezett gyermekeit, köztük Ágostont is az Istenhez vezérelni, de Ágostonra nem hatottak anyja szavai.

Mónika 14 évig szolgált imádkozással azért, hogy fiát, Ágostont az Istenhez vezesse, de ő már fiatal kora óta kicsapongó életet élt, és nem érdekelt a Biblia tanítása.

Ágoston nagyon tehetséges volt, tanulmányait Karthágóban végezte, ahol filozófiát és retorikát tanult, kitűnő szónok volt. 373-ban a keletről származó materialista világnézet, a manicheizmus követője lett. Mónika rendíthetetlenül tovább imádkozott fia megtéréséért.

Ágoston azonban otthagya anyját, és titokban Rómába utazott.

Anyjának ez nagy fájdalmat okozott, de próbálta elfogadni, hogy Isten más szerepet szánt terveiben Ágostonnak, ő viszont folytatta az imádkozást fia megtéréséért.

Néhány év múlva fia megkeresésére indult. Milánóban találta meg, ahol Ágoston időközben már Szent Ambrus püspök tanítványa lett, szakított a manicheizmussal, és teológiát, a keresztény tanítást kezdte tanulni.

387-ben megkeresztelkedett és elhatározta, hogy visszatér Afrikába. Fiát Mónika már nem tudta követni szülőhazájukba, mert megbetegedett és meghalt Ostriában, a kikötővárosban. Boldog volt, mert mint halála előtt mondta: élete beteljesedett.

A hajóra várva anya és fia meghitt beszélgetést folytatott az örök boldogságról, az örökkévalóságról. Erről a beszélgetésről Ágoston így ír Vallomások című művében:

„történt – úgy hiszem rejtett irányításoddal, - hogy ő és én az egyik ablakra könyökölve álltunk és beszélgettünk az örökkévalóságról.”

Mi ez a rejtett irányítás?

„Nem más, mint Isten titokzatos jelenléte az életünkben, vagyis a gondviselés a Szentlélek által.”

Ágoston zaklatott fiatalsága nem más volt, mint hogy olthatatlan szomjjal kereste az igazságot. Számos utat bejárt, de Isten „rejtett irányításával” rátalált saját egyenes útjára, amely az örökkévalóságba vezet.

A katolikus egyház ma Szent Mónikát az özvegyek és árvák védőszentjeként tiszteli.

Szent Ágoston pedig Hippó püspöke lett.

Felhasznált irodalom: Biblia, Vallástörténeti lexikon, Wikipédia.

Bakos Péterné Cérna Jutka

Szerkesztői megjegyzés: Mivel írásunk két szent életével is foglalkozik, így felvetődhet némelyekben a kérdés, hogy református hívőkként helyesen tesszük-e, ha őket állítjuk példaként magunk elé? A válasz egyértelmű: Ha életükkel Krisztusra mutatnak, akkor igen.

A következő oldaltól az új presbitérium tagjai mutatkoznak be rövid bizonyágtétellel és mellé fényképpel. Sajnos egy presbiter testvérünknek lapzártáig nem érkezett meg a bemutatkozása.

Proklné Sömjén Mária
főgondnok

1989. óta tartozom családommal együtt a gyülekezet közösségéhez. 18 éve vagyok tagja a presbitériumnak, ebből 12 évig gondnokként szolgáltam a közösséget. Köszönöm a bizalmat, hogy újabb 6 évre, immáron főgondnoknak választott meg a gyülekezet. Hiszem és vallom, hogy ez elsősorban nem az emberi akarat, hanem az Úristen döntése. Naponta átélem és érzem, hogy az Úr velem van, segít nekem és irányít a nem mindig egyszerű gondnoki szolgálatban. Elhívásáért hálával tartozom, és az elkövetkezendő években is igyekszem megtenni mindent, hogy a Tőle kapott képességeimmel a gyülekezet épülését és az Ő dicsőségét szolgáljam.

Kovács Erika
gondnok

Kedves Testvérek, Először is szeretném megköszönni a megtisztelő bizalmat, hogy Isten kegyelméből, immáron negyedszer kaphatok lehetőséget arra, hogy a presbitérium tagjaként szolgáljak.

Esztergomban születtem 1983-ban, régi református család második leánygyermekéeként, ott is lettem megkeresztelve Németh Lajos Tiszteletes úr által. Ugyan itt Tatabányán nőttem fel, viszont az esztergomi kötődés mindmáig megmaradt egyfelől a Nagymamám révén- a nővéremmel nem volt olyan nyár, hogy ne töltöttünk volna legalább egy-két hetet a mamánál. Hálás szívvel emlékszem vissza, most már leginkább a közös esti imádságokra és persze mindenre, amit csak tőle tanulhattunk. A mai napig a

fülemben cseng: „Isten kegyelméből élünk minden nap!” – másrészt a testvérem és a kereszty gyermekeim révén.

Mikor édesanyám megtudta, hogy Óvárosban református templom épül, elhozott babakocsival sétálni a Május 1. parkba, hogy megkeresse, hol épül az új templom ahova majd járni fogunk, ekkor ismerte meg Janovszki Pista bácsit, Ő gyülekezetünk előző és egyben roppant meghatározó lelkipásztora volt.

A kezdetektől itt jártam hittanra, amikor még a templom el sem készült, csak az alapok és a parókia. Pista bácsi szárnyai alatt cseperedtünk fel, igazán sok mindent köszönhetünk neki, legfőképp a mindig vidám és tanulságos hittanórákat, az ő példái, hasonlatai, történetei indítottak el minket a hitben növekedés útján.

1996-ban konfirmáltam. Pista bácsinak köszönhetem az is, hogy ma kántorként is szolgálhatok. Az ő biztatására kezdtem el a Kántorképzőt Pápán, 1997-ben (hozzávetőlegesen azóta látom el a kántori teendőket) majd kaptam kántori oklevelet 2002-ben. 2006-ban lettem először megválasztva presbíternek, mely akkor- mindössze 23 évesen- hatalmas kihívást jelentett és persze jelent még ma is. Az Úr csodásan működik!

Szívemre helyezte ugyanis sok-sok évvel ezelőtt a következő Igét melyet zsinórmértékként követek mind a mai napig:

Vizsgáljatok felül mindent, és a jót tartsátok meg. Mindenféle rossztól óvakodjatok. (1Tesz5,21-22)

2014-ben alakult maroknyi, de annál szeretetteljesebb kiskórusunk, mellyel igyekszünk minden adandó alkalommal szolgálni, énekszóval is dicsérni az Urat, és örömet szerezni a testvéreknek.

Az elmúlt években több próbatétel elé állított az Úr, előbb a nagymamám, majd szeretett édesapám, ment el a minden élők útján. Meg kellett tapasztalnom olyan mélységeket, amelyből hiszem, hogy csak és kizárólag az Úr Jézus Krisztus által szabadulhattam meg. Viszontagságos és fájdalmas időszak volt ez családunknak.

Most a következő próbatétel küszöbén állva is, a következő zsoltár verssel szeretnék bizonyosságot tenni róla, hogy: Az Isten Szeretet! (1Jn,4-7)

Mert Te gyűjtasz nekem mécseset, Uram, fénysugarat ad nekem Istenem a sötétségben. (Zsolt,18-20)

Prokl Vilmosnak hívnak. 1989. óta élünk családommal a Gál István lakótelepen. Szüleim római katolikusnak kereszteltek, de nem jártunk templomba. Feleségem református, így természetesnek tartottam, hogy két kislányunkat református templomban kereszteltetjük meg és az ott tett fogadalmunkat betartjuk. Rendszeresen hoztam hittanórákra szombatonként őket. Janovszki Pista bácsi az akkori lelkészünk invitálására egyre többször ott maradtam és hallgattam én is a tanítását. Nagyon áldott időszak volt ez nem csak a lányaink, hanem az én számomra is. Szép lassan beépültem a gyülekezetbe. Egyre gyakrabban mentem el az istentiszteletre a feleségemmel együtt. A gyülekezeti közösségben egyre több közösségi alkalmon és munkában vettem részt. Kezdetől fogva rendszeresen részt veszek a nyári hittanos táborokban segítőként. Hat éve vagyok tagja a presbitériumnak. Köszönöm a bizalmat ismételt megválasztásomhoz.

Szabó Andrásné, Mária 73 éves nyugdíjas özvegyasszony vagyok.

Unokámmal Danival és anyjával, Katival élek Tatabányán egy újvárosi bérleményben.

Hetedik éve járunk a gyülekezetbe, és mint gyülekezeti munkás kapcsolódtam be gyülekezetünk életébe. Elsősorban a gyülekezeti újságunkba írogattam, írogatok, de ami adódott-adódik gyülekezeti munka, abban lehetőségeim szerint részt veszek. Ide tartozik a Kékkereszt csoportban lévő szolgálatom is, melyet Hamar László tiszteletes úr alapított.

Első gyülekezetem az Érd Központi Református Egyházközség, amelynek kb. 15 évig voltam tagja. Itt konfirmáltam felnőttként, és gyülekezeti munkásként végeztem itt is a szolgálataimat.

Hogy jobban megismerjem a Szentírást, ezért még előző gyülekezeti éveim alatt elvégeztem egy kétéves Bibliatanulmányozást Piliscsabán az Eke (Evangélikusok Közössége az Evangéliumért) Bibliaiskolájában, később a Baptista Teológiai Akadémián szereztem teológusi okleveletem 2013-ban.

Köszönöm a Testvérek bizalmát, hogy rám is szavaztak a presbiterválasztás alkalmával, amelyet nagy megtiszteltetésnek tartok, bár nem tartom magam méltónak reá.

Végül szeretnék bizonyoságot tenni arról, hogy az én Uramnak Jézus Krisztusnak megváltottja vagyok már több mint 22 éve, Aki életemet megmentette a kárhozattól, amit nagy kegyelemnek tartok, Akinek továbbra is a nyomdokában szeretnék járni.

Célom, hogy az Úr Jézus dicsőségére végezzem ezt a szolgálatomat presbiter szolgatársaimmal együtt.

Deák Zoltán vagyok, 49 éves, házas, két gyermekem van. Munkácson születtem, református családban. Később Fornosra költöttünk és az ottani gyülekezet tagja lettem. 2011-ben választottak meg a gyülekezet presbiterének. Hálás voltam az Úrnak, hogy lehetőséget adott, hogy őt szolgáljam. A presbitériumban jegyzőként, majd később a gyülekezet pénztárosaként tevékenykedtem. Részt vettem programok szervezésében, bibliaórákat tartottam. 12 évig szolgáltam presbiterként az ottani gyülekezetben.

2022.szeptemberében költöttünk Tatabányára. Felkerestük a legközelebbi református templomot, ahol befogadtak és a gyülekezet tagjai lettünk.

Szolgálataimat, Isten dicsőségére végeztem és szeretném végezni továbbra is.

"Te pedig, fiam, Salamon, ismerd meg atyád Istenét, és szolgálj neki teljes szívvel és készséges lélekkel, mert megvizsgál az Úr minden szívet, és megismer minden gondolatot és szándékot. Ha keresed, megtalálhatod." Krónikák 1. 28-29.

Lábszkiné Tatai Ilona vagyok. Református családba születtem és drága nagymamám már kisgyermek koromban elvitt magával az Istentiszteletre. Emlékszem, mennyire elvarázsolt a hatalmas, ám puritán templom és az orgona hangja. Lábszkiné Tatai Ilona vagyok. Református családba születtem és drága

nagymamám már kisgyermek koromban elvitt magával az Istentiszteletre. Emlékszem, mennyire elvarázsolt a hatalmas, ám puritán templom és az orgona hangja. Szülőfalumban kortársaimmal tizennégy évesen konfirmáltam. Gimnázium után Budapesten tanultam és középiskolai tanár lettem. Házasságkötésem óta (33 éve) Tatabányán élek. Sok éve tanítok az Árpád Gimnáziumban. Mikor a gyermekeim cseperedtek, eszembe jutott, hogy keresztelésükkor fogadalmat tettem az Úrnak, hogy keresztyén hitben fogom őket nevelni, ezért kerestem egy református közösséget, ahol hitoktatásban részesülhetnek. Az Óvárosi Református Gyülekezetre esett a választásom. Immár húsz éve tartozom ehhez a közösséghez. Családommal együtt számos nyári hittan táborban vettem részt, valamint sok éve segíték Proklné Marikának az egyházi könyvelésben. Bár még jelenleg is rengeteg feladatot ad a hivatásom, de remélem, hogy kapok erőt ahhoz, hogy a presbiteri feladatoknak is eleget tegyek! Köszönöm a gyülekezet bizalmát!

A presbiteri eskütételről fénykép is készült. Az új presbitérium tagjai Hamar László lelkésztől számítva balról jobbra: Proklné Sömjén Mária főgondnok, Prokl Vilmos presbiter, Szabó Andrásné presbiter, Deák Zoltán presbiter, Lábszkiné Tatai Ilona pótpresbiter, Kovács Erika gondnok, Furák Mátyásné presbiter

Gyülekezetünk egyik konfirmandusának bizonyágtétele

Isten jóságáról és hatalmáról

Az elmúlt nyár folyamán segítettem idősek körül. Egy idős bácsi mindig negatív volt a betegsége miatt, csak a rosszat tudta meglátni egy adott napban. Az egyik nap egy új bácsi költözött be hozzá a szobába. A másik idős embernek is ugyanaz a betegsége volt. De ő minden reggel elővett egy picike magnót és azon keresztül igehirdetéseket hallgatott. Nem szóltak egymáshoz. Pár nap elteltével a vidám idős ember egy cetlire ígéket írt a másik idős embernek, hogy ráébressze arra, hogy Isten vele van, és nem hagyja magára.

Én így tapasztaltam meg Isten hatalmát a nyáron, hogy mindenki mellett ott van, csak észre kell vennünk, hogy igen is szükségünk van rá.

Jóni Barbara

Jókívánság:

Békét, csendet, mely elűz vihart,
Szent erőt, mely próba közt kitart,
Érző szívet, mely enyhít nyomort,
S mély alázattal porig hajolt,
Örömet, mely napsugárként
Tud gondfelhők közt is szórni fényt,
Bátorságot, mely meg nem remeg,
S kész odaadni kincset, életet,
Szívet, mely mint sasmadár
Fölfelé tart és az égbe száll,
Melynek nincs nehéz, nincs „nem lehet”...
Ezt kívánom! S kell-e több Neked?

(Vántsa Zoltán)

Aki az eke szarvára veti a kezét

Elcsendesedve a Bibliát forgatom.
S egy ige tűnt szemembe az egyik oldalon.
Alatta jól látszik még az aláhúzás,
Rég volt ez igével az első találkozás.

Rég volt bizony, még az „út kezdetén”.
Egy Bibliára oly nagyon vágytam én.
És amikor e vágyam végre beteljesült,
Szívemben az öröm hálával egyesült.

Boldogan forgatta lapjait kezem,
S az új Bibliámban az egyik helyen,
Egy ceruzával megjelölt ige állt.
Eltűnődve csuktam be a Bibliát.

„Aki az eke szarvára veti a kezét”
Ne fordítsa hátra az a tekintetét!
Mert aki fordítja tekintetét hátra,
Alkalmatlan az az Isten országára.

Úgy gondoltam akkor, ez nem szólhat
nekem,
Elöttem fényoszlopként ragyog Mesterem,
Mit keresne az én tekintetem hátul?
Le nem veszem többé az Isten fiáról.

Nem vágyakozhat az vissza a sötétbe,
Ki egyszer részesült az „Áldott Napfény”-
ben!
Hátra tekinteni nem fogok sohasem,
Megváltómat mindig hű szívvel követem.

Azóta eltelt már sok idő, de sok.
Most kérdően néznek reám a sorok:
Úgy is folytatódott, mint elkezdted?
Tekinteted mindig Jézusra vetted?

Nem mentegetőzöm előtted Uram.
Jobban ismersz engem, mint én saját
magam.
Te tudod jól a nagy fogadkozást,
Mily hamar követte a megalkuvás.

Hogy rátettem kezem „az eke szarvára”,
Bizony gyakran tévedt tekintetem hátra.
De mert így is szeretsz, annak köszönhetem,
Hogy igazságodnál nagyobb a kegyelem.

Óh, légy áldott érte édes Istenem,
Hogy ma is árad reám e kegyelem!
S nem hangzott felém még igéd igazsága:
Alkalmatlan vagy az Isten országára.

Légy segítségül lelkeddel Uram!
Érjen bár öröm vagy bánat a jövőben,
Vezessen bármerre ezután utam,
Tekintetem mindig Rád vessem, Uram!

(Gönczy Benjáminné)

A verseket beküldte Smudla Béláné

Hirdetések

Gyülekezeti alkalmaink időpontja:

Minden vasárnap 10 órakor istentisztelet, alatta gyermekistentisztelet.
Minden hónap első vasárnapján 10 órakor úrvacsorai istentisztelet.
Minden hónap második vasárnapján 10 órakor imaközösséggel kezdődő istentisztelet.
Minden hónap utolsó vasárnapján kárpátaljai-jellegű istentisztelet.
Minden héten, pénteken 16³⁰ -kor a Megyei Könyvtárban iszákosmentő missziói alkalom (Magyar Kékkereszt Egyesület).

Az egyházfenntartói járulék javasolt évi összege minimum 20.000 Ft a presbitérium határozata alapján.

Aki eljönne istentiszteleteinkre, de ehhez autóval rendelkező hittestvér személy-szállítását kéri, az jelezze ezt a lelkésznél!

Istentiszteleteinken van lehetőség mindenkinek a saját szavaival bizonyágot tennie, vagy imádkoznia, vagy verset mondania, de kérjük, ezt az igényét előre jelezze a lelkésznél!

Elérhetőségeink:

Cím: Tatabánya-Óvárosi Református Egyház. Tatabánya, Május 1. park.

Telefon: +36-34/331-042, vagy +36-30/632-4596.

Lelkész: Hamar László.

Főgondnok: Proklné Sömjén Mária. Tel: +36-30/632-4597.

Bankszámlaszám: 10400913-00010114-00000005.

Alapítványi számlaszám: „Hálaadás Bányásztemplom” Alapítvány:

10400913-49575654-51481019.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a szerkesztőségbe küldött írásokat. Kérjük a kedves gyülekezeti tagokat, hogy akinek saját, vagy ajánlott témája van, amit szeretne viszont látni újságunkban, juttassa el az újság szerkesztőinek. Igyekezünk minden témát megjelentetni minél előbb. E-mail cím: hamarlacipap@gmail.com, gyevigabor2@gmail.com

Tatabánya Óvárosi Református Gyülekezet kiadványa

Felelős kiadó: Hamar László lelkész

Szerkesztő: Hamar László

Tördelő szerkesztő: Gyevi Gábor

A szerkesztőség címe:

2800 Tatabánya, Május 1. Park 3/b.

Készült: 80 példányban, a Lelkeszi Hivatalban

© Minden jog fenntartva